

ANUNCIURI

Lipia pețit, 6 col. pag. IV . . . . . 40 bani
deto . . . . . III . . . . . 2 lei
Inserțiun și reclame pag. III și IV linia . . . . . 2 lei
ANUNCIURILE ȘI INSERȚIUNILE PARTICULARE
sunt exclusiv permise la Agenția Havas în București,
Calea Victoriei No. 34.
ÎN PARIS la Agenția Havas, 8, Place de la Bourse,
și la toate sucursalele sale.

VOINȚA NAȚIONALĂ

DIAR NAȚIONAL-LIBERAL

ABONAMENTE

In Capitală și Districte, un an 40 lei, pease luni 30 lei,
trei luni 10 lei.
Pentru Străinătate, 50 lei pe an; 25 pe pease luni.
A SE ADRESA:
ÎN ROMANIA, la administrațiunea diarului și ofiicele
postale.
LA PARIS, la Havas, Laffite-Cnie, 8 Place de la Bourse.
LA VIENNA, la D. B. G. Popovici, 15, Fleischmarkt.
ÎN ITALIA, la D. dott. Cav. Gustave Croce, Via San-
Francesco de Paola (N. O.) 15 Genova.
ÎN GERMANIA, la toate ofiicele postale.

REDACȚIA STRADA ACADEMIEI, 4.

ADMINISTRAȚIA STRADA ACADEMIEI, 4.

DECISIUNEA NOASTRĂ

Un însemnat număr de cetățeni ai Capitalei s'au întrunit Miercuri seara și discutând situațiunea anormală pe care guvernul, cu ocaziunea apropiată alegerii comunale, a creat o Capitală și țerei, au semnat următoarea rezoluțiune:

Fățu cu starea anormală creată în vederea apropiatelor alegeri comunale de acest guvern neconstituțional și străin de voința țerei;

Fățu cu mijloacele de terorizare întrebuițate asupra cetățenilor dîlnic maltratați și bătuți chiar de funcționarii și agenții însărcinați a menține ordinea publică;

Fățu cu scandalul nepermis ca sub ocrotirea primarului Capitalei, agenții poliției comunale comandați de șeful lor, să atace și să lovască chiar pe un consilier comunal care mergea la o întrunire electorală;

Fățu cu toate atentatele îndreptate contra persoanelor, domiciliului și libertății cetățenilor, atentate ce presa neconștient înregistrează;

Fățu cu acest șir de nelegiuiri care dovedesc că acest guvern urmărește un sistem întreg de nimicire a tutur drepturilor publice;

Noi, cetățeni ai Capitalei, ne'am constituit în comitet de luptă și de asistență, pentru a pune capăt a-cestei stări anormale și a asigura națiunii liberul exercițiu al drepturilor ei.

Cu executarea hotărîrilor noastre însărcinăm pe domni:

- P. S. Aurelian
A. Beldiman
I. G. Bibicescu
G. Boamba
G. C. Cantacuzino
C. Costescu Comăneanu
B. Delavrancea
C. Disescu
C. C. Dobrescu
C. Dumitrescu (Iasi)
N. Fleva
D. Giani
G. Nacu
G. Pallade
M. Pherekyde
Doctor Römnicéanu
E. Stătescu
C. I. Stoicescu
A. Vlădescu
N. Zahariad

P. S. Aurelian. — N. Fleva. — A. Beldiman. — N. Crălimescu. — D. Polizu Micăneșcu. — C. Dumitrescu Iasi. — M. Pherekyde. — P. Buescu. — B. M. Misir. — S. Populianu. — Matei Corbescu. — M. E. Skina. — M. I. Ghimpa. — I. Bitanu. — Em. M. Porumbaru. — Al. Constantinescu. — St. Sîlăeanu. — C. I. Stoicescu. — D. R. Dimitriu. — D. M. Ionescu. — C. Fortunatu. — Doctor Măldărescu. — M. Al. Mănolescu. — N. I. Brezianu. — Barbu Gănescu. — Petre Stoicescu. — D. A. Lazărescu. — C. C. Malgizonu. — C. N. Năcoescu. — N. Christescu. — Dr. Römnicéanu. — Serachiopol. — N. Xenopol. — D. Giani. — I. Stavri Britanici. — D. Stănescu. — D. Protopopescu. — Ioan Năntănescu. — Gr. T. Brătianu. — G. Kirilescu. — C. D. Sărățeanu. — C. R. Robescu. — Tudor P. Rădulescu. — Em. Culoțlu. — Dr. C. C. Cantacuzino. — Dr. Greculescu. — Dr. Albu-nasescu. — I. Pr. Dumitrescu. — G. I. Boamba. — G. D. Palladi. — N. Zahariad. — C. Costescu Comăneanu. — A. P. Dumitrescu. — C. Nacu. — Al. Vlădescu. — I. Boamba. — D. I. Tăbăcariu. — G. Bursac. — I. Villătoro. — P. Veropot. — Al. Stoicescu. — T. Capitănoveci. — G. C. Cantacuzino. — Barbu Stef. Delavrancea. — C. C. Bărbulescu. — C. C. Dobrescu. — N. C. Melisianu. — Gr. Vălăbănescu. — G. I. Diazu. — C. G. Disescu. — I. Em. Culoțlu. — General Zefcar. — N. Vrăbănescu. — D. Pandru. — G. Serănie. — Ciocăneli. — G. Oltăvescu. — N. L. Dărăscu. — I. N. Păianu. — G. D. Nicolăescu. — G. A. Demetrescu. — I. G. Bibicescu. — D. D. Voros. — I. Rădoi. — S. Dendrino. — Vasile Lascaș. — Dr. D. Șerăniu. — Colonel Al. Budișteanu.

București 28 Septembrie 1890

GENERAL MANU

L'am vedut ieri, căți am fost la d-sa, l'am ascultat în răspunsurile îngădate pe cari le-a dat delegațiunei, l'am cântărit în cuvintele pe cari le găsia fără să le caute și în cele pe cari le căuta fără a le găsi. Ce e drept declarațiunea corectă și energică a d-lui Mihail Pherehyde și faptele cari s'au spus d-lui general Manu ar fi încurcat pe mulți primi-miniștri de o stofă intelectuală cu mult mai scumpă de cât aceea a d-sale. Ce putea să răspundă un om care voește cu orice preț să fie prim-ministru? Ce putea răspunde un om care este ales de bandele și de agenții primarului când i se descria sâlbăticia mandanților săi? Ce putea răspunde un om atât de nepotrivit cu înălțimea unei situațiuni la care n'a visat nici-o dată? Ce putea răspunde un om obișnuit să bată în retragere, un general care mănuește cuvântul ca și sabia, un diplomat care ar putea figura cu succes în fruntea unei parade în timp de pace?

Era un războiu care i se deschidea, și era natural pentru d. general să răspundă „alții poate să bată, eu însă nu bat nici ru me bat.”

Dar să examinăm punctele cele mai însemnate din răspunsul încurcat, șovăitor și obscur, ca formă, și totuși limpede în fond, atât de limpede în cât complicitatea guvernului cu actele sâlbătice ale primarului și ale poliției a fost dovedită până la evidență.

Mai întâiu d. general Manu a invocat educațiunea. «Și d'asa avea temperamental oamenilor cari voese să se menție la putere prin violență și bătăi, m'ar împiedica educațiunea mea.» Miunată dovață!

Dar care educațiune îl împiedică de a bate, și anume în ce fel de bătăi sau bătălii îl împiedică de a se amesteca? Dacă e vorba de soldatul Manu, apoi nouă nu ne este permis să punem la îndoială declarațiunea d-lui general Manu. D-sa ca soldat are o creștere și o educațiune de salon. În salone a învețat să lase sabia în teacă, să fie blândul general sub uniformă de erou, să nu și espue pielea gloatelor, iar în schimb să fie o grațioasă podoabă, un juvaer cu epolete, cu firețuri și cu deco-rațiuni, un paj favorit al lui Cupidon care să se inece cu plăcere în fotoliuri moi și în perne de mătase. O asemenea educațiune era fatală să împiedice pe d. general Manu d'a fi șangeros și d'a înfrunta pe păgânii, indemnându-l în același timp de a se îngriji ca nu cum-va oasele sale să albească câmpiile Bulgariei.

Asupra acestui punct oștirea și țara au cădut de acord: pimeni nu poate acuza pe primul-ministru că bate sau că i plac bătăliile. Educațiunea a ucis un erou, și e de regretat pentru memoria eroului și pentru mărirea Patriei.

Când însă e vorba de calitățile războinice ale d-lui general Manu, în timp de pace, lucrul se schimbă. Dacă ne-am aminti de propunerea d-sale d'a putea guvernul să declare starea de asediū în timp de pace, ar fi destul atât pentru că să credem că primul-ministru are o educațiune specială care îl face să devie războinic, atunci când războiul nu există, atunci când din cabinetul său poate să comande «for» în aceia cari l'asaltează cu mâna armată de votul cetățenesc. Dar, mai departe, d. general Manu a făcut parte din teribilul minister al cârpii trecut înnumăra luptele sângeroase de la Mavrodol, Giurgiu-bivolari și Bazaca. În guvernul și în partidul conservator, atunci la putere, și-a făcut educațiunea specială de a oprîmă, de a bate și de a împușca fără sîială și fără regrete. Ca o consecință fatală a acestei educațiuni, astăzi domnul general Manu privește impasibil la bătăile comise și la sângele versat de bandele desfrânate ale d-lui Pake Protopopescu, puse sub comanda agenților poli-

ției comunale, și ocrotite și ajutate de agenții siguranței publice d-lui prefect Algiu. Și când ast-fel stați lucrurile, ni s'a părut o diplomație copilărească din partea primu-miniștru d'a invoca educațiunea sa. Educațiunea d-sale îl face nevolnic d'a se bate sub drapelul țerei, dar vrednic de a tolera și de a asmuți, de la ministerul de interne, bāndele nelegiuite contra cetățenilor decisi să răstoarne un guvern aruncat pe grumajii țerei fără stirea și voința ei.

La educațiunea d-lui Manu s'au opus fapte pozitive pe cari d-sa le știa, și totuși avea aerul d'a se mira de ele.

La cuvintele d-sale că pe autorii brutalităților i-a dat în judecătă, i s'a afirmat că acești autori stujesc astăzi și vor sluji pe primar cu lefuri sporite, și d-nu general Manu știe că un Brătescu, că un Mareș, de fapt unul este și astăzi ajutor de primar, iar cel-alt șef al poliției comunale.

Primul-ministru însă avea un răspuns preparat: «nu pot să ating autonomia comunei, și de aceea nu pot obliga pe primar să și destitue pe funcționarii săi.» Firește, agenții primarului pot fi niște miserabili, niște scelerați, niște criminali, pot fura, bate și ucide, primul-ministru nu se poate atinge de ei, de teamă d'a nu ofensa autonomia comunei. Cine nu înțelege că o asemenea autonomie nu este alt-ceva de cât autonomia bandiților și libertatea deplină a sceleraților pentru a sfășia legile țarei și a sêverși nepedepsiți acte de un vandalism revoltător?

Teoria autonomiei comunale a d-lui general Manu este dovađa cea mai puternică că guvernul este complicele d-lui primar al Capitalei, al căruia temperament și a căreia educațiune îl face apt de întreaga claviatură a scelerațetăi.

Dar primul-ministru, pentru a și desveli și mai bine intima lui gândire, nu se sîștește d'a spune un neadevăr care ar fi făcut să roșască pe un om cu adevărat cult și bine crescut.

«Nu pot disolva consiliul comunal al Capitalei, după cum n'am disolvat nici consiliile comunale de la Ploesști, de la Bêrlad și din alte orașe, de a căroră «lentă» politică nu mă îndoiesc.» Frumoasă educațiune și cinstită față trebuie să aibă primul ministru! La Buzău disolva de două ori consiliul comunal! La Bêrlad de două ori! La Craiova disolva de trei ori consiliile comunale! Și totuși d. general Manu, în scop de a acoperi infamiile d-lui Pake Protopopescu, nu se sîștește d'a spune asemenea neadevăruri brutale, asemenea afirmațiuni nedemne de un om care ocupă pozițiunea cea mai înaltă în Stat.

Să mai pomenim de fagăduela d-sale că «dacă va prinde pe agenții primarului i va da în judecătă?» Să mai pomenim de «dreptul de apărare» ce și l' rezervă în cas când vor izbucni în alegerile comunale «cei cari fac politică?»

Încurcat, îngănat și ordinar, și totuși demascat de propriile d-sale cuvinte, general Manu s'a arătat ceea ce noi știam de mai înainte că este: complicele primarului Pake.

De acest adevăr eram siguri, dar am voit să prevestim pe d. general Manu, și să l' asigurăm, ca și pe primar, că nelegiuirile ce vor comite nu vor scăpa nepedepsite, că de crimele bandelor vor răspunde au Brătescu și Mareș ci primarul și primul-ministru.

Am voit să vestim pe d. general Manu că marile drepturi cetățenesci le vom apăra pe orice cale ne-ar deschide așea cari sfășie Constituțiunea țerei.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciu telegrafic al Voinței Naționale
Florența, 9 Octombrie.—La banchetul ce s'a dat la Florența în onoarea d-lui Crispi au asistat toți miniștrii și aproape vr'o 300 de oaspeți senatori, deputați, prefecti, pr-

marii orașelor principale și reprezentanții presei italiene și streine. D. Crispi la soșirea sa a fost primit cu aplauze iar musica intona imnul regal.

D. Crispi a pronunțat un discurs în care a gîs că iredențimul este pentru «d' una din greșele cele mai vătămătoare» și este înimic cel mai neîmpăcat al unității italiene și al păcei. Strigătul de desfidere către toată Europa este în adevăr un strigăt de rebel care ar putea pune în pericol chiar existența națiunii. Principiul naționalității împins până în limitele sale extreme nu poate fi neînterupt regula exclusivă a dreptului politic și diplomatic.

Consecința finală, inevitabilă a politicii iredențimului va fi rebelul, cu toate protestările ce el fac de teamă ca să nu devie impopulari. Acest rebel ar gîsi Italia de-sarmată căci un alt strigăt al iredențimului este și desarmarea. Rebelul și desarmarea nu se potrivește. Scopul ce urmărește agitațiunea iredențimului este desființarea triplei alianțe. Drapelul lor nu fălface de cât către frontiera orientală, ei se laudă că nu dau pricină de bănuială și neîncredere și nu văd curtenirea ce Franța prevădătoare o arată Austriei. Iredențimul în înțeles de desființarea triplei alianțe ar favoriza ținta partidului care revendică puterea temporală a Papei. D. Crispi întreabă dacă această politică de rebel în afară și de desorganizare în lăntur poate fi aceea a Italianilor. El combate după aceea politica de izolare care este idealul rău deghizat al agitatorilor; el amintește congresul de la Bêrlin care, din cauza politicii de izolare, a fost o nenorocire pentru Italia. Italia a fost obligată să adopteze singura politică ce mai rămănea la dispoziți sa, adică cea a alianțelor. Ea a obținut să fie admisă în concertul austro-german după ce a expulsa Viena, într'un mod leal, intențiunile sale; alianța a devenit în acest din urmă trei ani sinceră și cordială. Existența Austriei și a Franței la frontiera Italiei este o garanție necesară pentru echilibrul european. Dacă n'ar exista un Stat ca Austria ar trebui totuși să se inflițeze unul, căci el conține toate raselile și nu împiedică pe nici una din ele de a se desvolta. Nimeni nu va admite că Europa poate să fie lipsită de misiunea pe care o îndeplinește această Franțe care este cel mai simpatie suris al civilizațiunei moderne și a cărei putere de atracțiune nu poate fi învinsă. Pășă între aceste două state Italia nu poate fi de cât amica amăndorora.

Dușnierele Vaticanului contra Italiei nu vor isbui nici o dată; nimeni nu se va mai putea atinge de Roma. D. Crispi a vorbit de vizitele schimbate între cei doi suverani germani; el amintește conduita leală a Austriei catolice față cu Italia, conduita ce impune nu numai guvernului italian datorica de a observa cu multă grijă tratatele, dar și poporațiunei datorica de a le respecta.

D. Crispi a sfârșit bînd în sănătatea poporului italian și a dișastiei (Aplauze prelungite).

(Agenția română).

NITĂ TĂNASE ARDEIŪ

Constituționalul și Timpul, organele guvernului, au publicat, cu litere semnificative, pe prima pagină, că două cetățeni onorabili, Nicolae Marinescu și Niță Tănăsescu ar fi fost erud bătuți la Ofor, față fiind și d. Fleva.

Afacerea bătăiei acestor doi onorabili cetățeni, amici ai guvernului concentrat, este în destul de cunoscută? se știe că ei prôvocând pe mai mulți din Ofor, au primit o lecțiune, care să le taie pofta, pe viitor, de a mai provoca scandaluri.

Cât despre prezența d-lui Fleva, de asemenea s'a dovedit că aceasta nu e de cât o infamie concentrată, inventată pentru ca să implicie în proces pe un aprig luptător al partidului liberal și să dea o importanță cetățenilor onorabili mai sus numiți.

Aceștia nu suht de cât două țâțauși, și încă de cea mai rău specie, două condamnăți și toți pușcăriși. Presei guvernamentale i-a fost chiar rușine să l' numească pe adevăratele lor nume.

Acești onorabili cetățeni, amici ai guvernului, nu sunt de cât Niță Tănase Ardeiu și Nae Foloștină.

Vom publică biografiile lor, pentru ca lumea să vadă cine sunt cetățenii onorabili ai guvernului și ca oamenii cinstiți să apredieze dacă cu asemenea oameni d. N. Fleva ar putea sta de vorbă.

Incepem adî cu biografia lui Ardeiu: Figurează în albumul soșienilor 22 din Capitală, fotografia sa se poate găsi la filele 169 și 203, printre acelea ale hoților și pușcărișilor, purtând numerile 142 și 324 cu următoarele deschișiri: «Niță Ardeiu, fiul lui Tănase și al Cătrinei, fără nici o mterie, fără domiciliu stabil, a treia oară condamnat la

Văcăresci pentru hoții și acum prins în flagrant delict de furt a două cai, înaintat parchetului cu adresa comisiei de verde No. 22743 din 1876.

Niță Tănase Ardeiu, vestit hoț de zar, condamnat de 5 ori la Văcăresci, iar acum prins în flagrant delict, împreună cu Radu Tudor, și Stan Dinu, cu cari au eșit între Chișinău și București de a jăfni pe locuitorul Apostol Dinu căruia îi luase căruța cu cai și toți banii ce avea asupra-i. Înaintat parchetului cu adresa No. 14016 din 14 Maiu 1879, judecat și CONDEMNAT LA 5 ANI RECLUSIUNE, liberat din penitențiar în Aprilie 1884.

MAGISTRATURA CONCENTRATĂ

S'a întemplat în București, în interval de 24 de ore, mai multe bătăi, toate din punctul de vedere al lesiunilor pacienților absolut de aceeași gravitate, din cari nu vom vorbi de cât de două și a nume: una în care pacienții sunt vestiți pușcăriși bătăuși Niță Tănase Ardeiu și Foloștină, iar în cea altă pacient este d. C. C. Berlescu, redactor al Voinței Naționale.

Pacienții au reclamat parchetului, ducându-se, fie care în persoană, adică atât Ardeiu și Foloștină cât și d. C. Berlescu.

Nici unul din ei nu este mai grav lovit de cât altul; nici o incapacitate de lucru n'a rezultat din bătăe pentru vre-unul din ei.

Ce face parchetul? Anchetează, luând declarațiunile d-lui Berlescu, ale comisariului Max și ale lui Christescu și trimite afacerea la judecătoria de pace. Prea bine și regulat.

Dar în privința reclamațiunei lui Foloștină și Ardeiu, face o primă cercetare și trimite afacerea d-lui judecător de instrucție!

Pentru ce? Mai întâiu o bătăie simplă, care este de competența judecătoriei de pace, n'are ce căuta la instrucție; nici că s'au trimis asemenea afaceri vre-o dată la instrucție.

Pentru ce dar această excepție și acest lux de procedură? . . . inutil și inexplicabil?

Pentru ce? Pentru a arăta domnilor pușcăriși Niță Tănase Ardeiu și Foloștină, deosebita considerație ce are pentru ei magistratura concentrată.

Delicat parchet!

CUM ȘI CE S'A LUCRAT LA COMUNĂ DE PAKE PROTOPOPESCU IV)

Am arătat, în articolul precedent, ce abuzuri scandaloase, ce favori nerușinate și revoltătoare s'au comis de primărie, pe calea Victoriei, în contra regulamentelor comunale și în paguba frumuseții și curățeniei orașului.

Pe când însă aci, în centru, unde se cheltuște, cu mâna largă, banii orașului și pentru pavagiți, și pentru luminat, și pentru curățenie, se sêverșian ast-fel de ilegalități și favorii, la mahalale, unde nu sunt strade, unde nu e nici lumină, nici curățenie, ci numai permanente noroaie și bălăle infecte, acolo regulamentele comunale s'aplică cu o severitate sâlbătecă, cu o cruțime revoltătoare.

Acolo, căsuța unei familii sărace și încărcată de copii, se dărnă, spre a se pune pe linie, și familia rămăne pe drumuri; căci n'are cu ce să clădească din nou.

Acolo, când ploaja curge în cași, când zăpada și vîntul intră prin crăpături și face pe săracii locuitori să stea chiar mai rău de cât afară — acolo, primarul Pake, cu regulamentul în mână nu permite a se pune o bucată de ținichea la coperiș, nici a se cărpi, decât dacă cocioaba se pune pe ține.

Și, neomenie din zece mai nerușinate când ast-fel se aplică regulamentele comunale în mahalale, în cenții, în colărea de roșu, bogătașilor li se dă voce de același primar ași bate joc de regulamente.

a-și bate joc de oraș și a face ce voese și cum voese.

Cităm, ca dovađa, încă un exemplu, spre a confirma — prin un nou fapt — că sub administrațiunea pachistă — când e un pachist în joc și legi și regulamente și rușinea și interesele de căpetenie ale orașului, sunt toate — toate lăstate, călcate în picioare cu cea mai vinovată sfurtare.

Iacă faptul asupra caruia ni s'a trage atențiune.

De 10—15 ani, în strada Smărdan, cafenea ce era cunoscută sub numele de Labes era pusă pe linie; deci alinierea strada Smărdan era nu numai plănuită, ci și executată, atât la clădirea acelei cafenele, cât și la clădirea unde e casa de bancă Ștefan Ioanid și cea vecină.

Conform acelei alinieri, s'a dat voce de clădire marelui palat al Naționalei din colțul str. Smărdan și Doamnei și în urmă chiar măriței și monumentale clădiri a Băncii Naționale, cea mai frumoasă podoabă a Capitalei, care ocupă colțul străzii Lipscani și Smărdan.

Cea făcut administrațiunea gospodărească a d-lui Pake cu această stradă nu numai foarte centrală, dar și foarte circulată pentru că leagă Lipscanii cu localul poștei?

Și-a bătut joc de plan, și-a bătut joc de stradă, și-a bătut joc de interesele comerțului, și-a bătut joc, în sfîrșit, de cele două palate al Băncii și al Naționalei, strămbând linia și făcînd za, din cauza acestei străbături, palatul Naționalei să nu mai poată fi vedut din spre Lipscani, nici monumentul Băncii din spre strada Doamnei.

Și toate acestea pentru ce? Pentru ce cafenea Labes, pusă la linie de zecimi de ani, a fost scoasă din nou afară, prin strim-barea liniei?

Pentru ce, dice procesul verbal de la 30 Aprilie 1888? Dacă d. Zerlendi ar clădi, pe strada Smărdan, după alinierea aprobată, s'ar forma între noua clădire și cea existentă, care este perfect solidă, un colț, care ar fi nepușcabil din punctul de vedere al igienei.

Prin urmare, ca să nu se formeze un colț, s'a făcut nănnmărate colțuri, dându-se fie cărei case câte o nouă și deosebită aliniere. Dar spre a vedea și mai bine scandalul nerușinat al noiei alinieri, s'amintim ce s'a făcut, în casuri identice, de mai de ori.

Când o casă solidă este supusă retragerii, cum era de decimă de ani, casa vecină cu noua clădire de lângă Naționala, primăria cerea și primea, din partea proprietarului, un angajament autenticat de tribunal, prin care proprietarul se obliga ași pune casa pe linie, după cutare număr de ani.

Ast-fel, colțurile ce s'ar fi produs erau numai provisorii, până la 3 sau 5 ani, și după acest timp, strada era aliniată, era frumoasă, planul respectat și aplicat, car nu devenit o pânză a Penolpei, care să face și să desface, după caprici și hatiruri, ca sub administrațiunea d-lui Pake.

Nu s'a urmat așa cu strada Smărdan, pentru că era în joc un pakist, membru al consiliului comunal, pentru care nici legi, nici regulamente, nici interese ale orașului nu existau, era în joc d. Chr. Zerlendi, senator concentrat.

Faptul acesta, e o desfidere aspră a luiilor de proprietari din București cari au fost forțați și cu mari pagube, puși pe linie, când interese mari ale lor i călăuziau alt-fel; este o insultă, o hățocură insolentă, asvărțată de Pake Bucureștenilor, care și-au versat pungile, prin imposit, spre a îndrepta linieie stradelor și a înfrumuseța orașul.

Ei ved, din faptele ce le semnălam și pe cari le pot constata la fața locului pe hatiruri insolente a făcut d. Pake, în favoarea pușcărișilor săi, și contra orașului și intereseșor lui.

Să mai amintim oare, că tot acest Pake, cu consiliul lui și tot

*) A se vedea Voința Națională la la 26, 27 și 28 Septembrie.

*) A se vedea Moșit.com, No. 19 din 15 Maiu 1888, pag. 194.

în favoarea d-lui Zerlendi, au cotezată a estropia și piațeta de dinaintea bisericii sf. Nicolae Șelari, micșorând-o astfel în cât n'a mai putut încăpea în ea de cât un havuz, ca de salon, în care nu lipsește de cât morisică. spre a se semăna într-o parte unui joc de copil.

Biserica comercială, nici ea n'a fost respectată. Interesele pakistilor sunt mai sfinte, la Pake, chiar de cât sfintele temple ale Domnului.

Dacă trecem repede asupra acestui fapt, nu putem însă să nu semnalăm cetățenilor din Roșu un altul care merită cu osebire atențiunea cetățenilor; căci e vorba de copiii lor, de viitorul copiilor comercianților. Iată faptul:

D. Pake a clădit, în Roșu, pe un loc al primăriei de lângă grădina St. George, un local de școală primară. Amintim că acest loc a fost părăsire considerată, la primărie, ca nefiind al ei și, numai în 1886, «filisonul Bibicescu» — cum îl numește Constituționalul — a descoperit că e al primăriei, rămas de la focul cel mare și l'a luat în stăpânirea orașului.

Pe acest loc, d. Pake a clădit o școală, cum ar fi clădit o căruciumă sau un grajd. Acest om, care a gonit unul după altul pe inginerii-șefi de la primărie, parcă nici n'a bănuț că școlile se construiesc după regulile fixate de igienă, după regulile și în condițiuni, cari au fost fixate de Congresele igienice și didactice.

Să cere ast-fel, între altele, la școlile, ca să aibă o curte, conștând din atâția metri pentru fiecare elev, să aibă asemenea gimnastică, unde copiii să facă exerciții corporale, pentru ca în viața minții cu cunoștințe să meargă împreună cu dezvoltarea și, înălțarea corpului, fiind știut că numai într-un corp sănătos pot fi o minte limpede și sănătoasă.

Pake parcă de aceste reguli, impuse și respectate pretutindeni în lumea civilizată și chiar în lumea ce începe a se civiliza, parcă n'a avut nici o cunoștință? dar dacă n'a cunoscut pe acestea, parcă n'a cunoscut nici proverbul popular că: «mai bine un om sănătos neînțelept, de cât un filosof mort;» n'a știut d. Pake seamă de nimic din acestea; căci școlile făcute de densul în culoarea de Roșu, lângă St. George, n'are — cum pot vedea oricine — un singur deget de curte nici gimnastică sau loc de gimnastică. Regulele pentru intrarea luminii într-un local școlar asemenea nu sunt de loc respectate, așa în cât și ochii și sănătatea în genere a elevilor sunt periclitată în noia clădire.

Iată, cetățeni ai culorilor de Roșu, ce a făcut d. Pake, chiar în centrul orașului și pentru copiii voștri; vă va sili să-i duceți, spre a învăța carte, într-o casă de unde pot eși orbi, bolnăviți și netrebniți pentru munca pentru care-i creșteți, îi pregătiți și îi învețați carte.

Ne oprim pentru ast-și; căci arătarăm, credem, destule infamii și nerușinări ale administrațiunei pakiste.

Acum, drept caracteristică generală a acestei administrațiuni, ori-cine e în drept a 'și dice!

Dacă, în Roșu, în centrul Capitalei, se petrec asemenea mizerii, înfruntări și calcări de lege, ce poate fi — Doamne sfinte — sub această păcătoasă, imorală și nerușinată administrațiune, prin mahalalele departate ale orașului!

Vom urma, în numărul viitor, arătând fapte din ce în ce mai scandaloase și mai grave.

(Telegraful Român).

CUMULUL SEVEREANU

Gavernul d-lui general Manu a fost pus la încercare, zilele acestea, de a proba buna sa credință în aplicarea legii cumulului.

Afără de părțile obscure din această lege, care ar putea da loc la interpretări, sunt părți, câtă s'o mărturisim, destul de clare și pozitive, pe cari ministerul de la sine urma a le aplica.

Cu toate acestea lucrul nu s'a urmat ast-fel.

Toată acolo unde legiulorul a fost mai explicit, și unde cu intențiune a vrut să isbească, ministerul actual a făcut o chestiune controversată, el care a cerut regulamentul cumulului.

Între alte casuri, unde ministerul cerea ca să isbească, era și cazul cu Severeanu, care, cum se știe, ocupă pe lângă postul de profesor la facultatea de medicină, și pe acela de medic primar de spital, de efor la spitale, de membru în consiliul medical superior al că-

tor ferate, de membru în consiliul comunal, de deputat, și altele.

S'a susținut de presa că d-sa, ca unul din cei mai nerușinați cumulariți, urmează a se conforma legii, cel puțin în ceea ce privește postul absolut incompatibil, precum acela de efor la spitale și cel de medic primar, sau acela de profesor la facultate și cel de efor, excluzând pe celelalte, pentru cari primesce numai diurne și jetoane.

D. ministru de interne, Manu, în urma alarmării presei în această privință, pentru moment, s'a creștut că apreciază just cazul, căci de aceasta și s'a făcut cunoscut Eforiei, cerând respectarea strictă a legii cumulului. D. doctor Severeanu, pe de altă parte, constrins de minister, a recunoscut însuși că pentru postul de efor, cel puțin, căta a renunța, rămând în celelalte, pentru cari legea însăși nu se pronunță, după d-sa, destul de categoric.

Printr-o întâmplare însă, de care nu ne putem da seamă, doctorul Severeanu astă-și este menționat în toate posturile sale, ca și în trecut, și legea cumulului pare a nu fi făcută și pentru d-sa, care este cel mai mare cumular de poate să existe.

Cum și de fel s'a urmat ca lucrurile să ajungă aci?

Dorința cumulardului de a rămânea efor nu era încă perdută, susțitorii săi îi îndemnau să nu renunțe definitiv, ci să ceară ministrului a reveni asupra chestiunii puind-o, de se poate, în cercetarea chiar a consiliului de miniștri. Dis și făcut.

Importanța dată acestei afaceri și modul cum densa s'a tratat, în consiliul de miniștri, merita a ocupa presa și noi nu vom lipsi a o trata de aproape.

S'a invocat, se dice, chiar legea cumulului, aliniatul III de sub art. 1, și un jurnal al consiliului de miniștri din 1884, că s'a ajuns la ce? la a lăsa chestiunea pendinte până se va pronunța Camera în sesiunea viitoare. Auțiți, oameni buni, un întreg consiliu de miniștri, compus în mare parte de jurișconsulți eminenți, n'a fost capabil să rezolve o simplă chestiune ca aceea a cumulului Severeanu, acest nesățios cumular, ba ce este mai mult să hesite de a l' obliga ca să se conforme unei legi, concepută, plămădită atata timp și elaborată de însuși d-lor!

Ce dice legea cumulului la aliniatul III al art. 1? Copiăm aci textul acestui aliniat spre a vedea dacă d. doctor Severeanu cade în excepțiunea menționată de legiulor:

«Stabilimentele publice de binefacere și instituțiunile de credit dependente de Stat cad sub preșivirile legii de față, pentru toate funcțiunile lor cari sunt conferite prin decret, și se exceptează, bine înțelese, administratorii acelor așezăminte de binefacere cari sunt chemați în cazul acestor administrațiuni în baza clișur a actelor de fondațiune.»

Ce act de fondațiune poate invoca d. doctor Severeanu, ca să se beneficieze de excepțiunea de mai sus? Testamentul spătarului Mihail Cantacuzino, fondatorul Colței? Acela al lui Grigore Vodă Ghica, fondatorul Panteleimonului? Care act?

După câte se știe, toate aceste acte de fondațiune nu cer ca să se cheme la administrația spitalelor descendente d'ei familiilor, ca să se poată invoca de d. doctor Severeanu, ci cu totul alte persoane străine de familie, cum de exemplu: actul de fondațiune al Colței, care ca să fie patru epitropi aleși dintre neguțitorii cinstiți, sub privileghearea Marelui Voievod (Ministrul de Interne) și Marelui Logofăt (Ministrul de Justiție) ori-cari ar fi după vreme, și actul de fondațiune al Panteleimonului care, un epitrop ales din clasa boerilor, sub privileghearea a două miniștri: Vel Logofăt și Vel Vistier cu mitropolitul țerei în cap.

După dispozițiunile din actele de fondațiune iar, admittend chiar că d. doctor Severeanu este descendent al unuia din fondatori, — aceasta ca hipotesa, căci, după cum se știe, d-sa este descendent al unui oare-care Ciovanache, din Bălțații de sus, județul Mehedinți, — tot nu s'ar putea susține că d-sa e chemat la administrațiunea spitalelor, în baza actelor de fondațiune, de oare-ce densul glăsuie cum vedem cu totul alt-ceva.

Prin urmare, argumentul tras din alin. III al art. 1 din legea cumulului nu poate servi ca argument știșos, ba ce este mai mult decât sub lovitura ridicolului, în ceea ce privește pe d. doctor Severeanu.

Să vedem dacă cel alt argument, basat pe dispozițiunile jurnalului consiliului de miniștri de la 1884, e mai știșos, și dacă merită a se lua în considerațiune de actualul consiliu de miniștri, spre a veni în sprijinul d-lui doctor cumulard.

Într'adever, există un asemenea jur-

aal prin care se dispune ca unul din cei trei efori să fie medic; într'adever, dispozițiunile luate prin acest jurnal sunt dintr-o epocă când Domnul decretă în baza Statutului și prin urmare s'ar putea susține că ține loc de lege.

Dar ați, acest jurnal mai este el încă în vigoare? Măsură de acestea, luate în baza Statutului, nu s'au abrogat ele în urmă, prin Constituțiunea ce s'a dat țara la 1886, și dacă au rămas în vigoare vre-unele dispozițiuni luate atunci sunt numai acelea cari nu sunt contrarii principiilor din această Constituțiune?

Ce dispozițiune mai contrară acestor principii de cât aceea din menționatul jurnal, care, l'ovia însuși în testamentele fondatorilor?

Să presupunem însă că n'ar fi venit la 1886 Constituțiunea care să abroge decrete de asemenea natură, fiind loc de lege. N'a venit apoi la 1874 legea sanitară care a reglementat organizarea administrațiunei centrale a spitalelor, și a precizat cine anume căta a fi în capul administrațiunei Eforiei?

Ce dispozițiuni mai clare de cât cele din articolele următoare?

«Art. 62. — Stabilimentele Eforiei spitalelor civile din București și ale Epitropiei Sfântului Spiridon din Iași, precum și averea acestor stabilimente se va administra de către anume administrațiune, conform statutelor în vigoare, sub priveghierea ministerului de interne, etc...» și

«Art. 64. — Fie-care din aceste două administrațiuni se compune de trei membri.»

Dacă voința legiulorului ar fi fost ca anul din cei trei membri să fie un medic, n'ar fi prevăzută oare aceasta?

Din contra, voința sa a fost de a sterge chiar urma însăși prin jurământul de sub Statut și fixând numărul de trei membri, ce formează consiliul de administrațiune al Eforiei, de a scoate din consiliul eforilor pe medicul efor înființat prin reglementul din 1834, a revenit la dispozițiunile legii din 1848, care prevedea asemenea trei madulari sau efori. În această lege se mai prevedea și un doctor inspector.

Acest doctor însă era un funcționar superior atașat pe lângă efori, ca să dea numai avizul său în calitate de om special asupra chestiunilor pur medicale, iar nu și de a ocupa țelul de efor în sensul actelor de fondațiune.

Legiulorul sanitar a voit, cu alte cuvinte, pe de o parte, ca să se reintre în legalitate, respectându-se actele de fondațiune, cari nu cer nici cum în consiliul eforilor de a figura și un medic-efor cu aceleași puteri, iar pe de alta s'a avut în vedere și aceasta: că necesitatea ce în alte timpuri se simțea într'adever de un medic-inspector, cu vot consultativ, nu se mai simțea în 1874, cum nu se simte nici ați, de vreme ce există un colegiu medical, ce se poate convoca ori-când în rezolvarea chestiunilor pur medicale.

Trebuie să fie cineva în ignoranță de întreaga legislațiune ce s'a succedat în această privință, sau interesat, cum e doctorul Severeanu cu susțitorii săi, ca să susție că între cei trei membri ai Eforiei, unul urmează a fi doctor, după interpretarea ce s'ar da legiulorilor de până ați.

Dar să trecem și peste aceasta; să admitem că între cei trei efori, unul căta să fie medic, cum și este ați, de fapt.

Întrebarea este: După legea cumulului, poate Severeanu să mai ocupe postul de efor conferit prin decret? Acest post, pe lângă cel de medic de Spital, și pe lângă cel de profesor la facultate, nu formează un cumul din cele pe cari legiulorul l'a avut în vedere?

Noi dicem da, și fără a ne mai îndoi, că mari jurișconsulți din consiliul de miniștri, încheim aci observațiunile noastre, reproducând textul din legea cumulului privitor la acest cas, care sună ast-fel:

«Stabilimentele publice de binefacere și instituțiunile de credit dependente de Stat cad sub preșivirile legii de față, pentru toate funcțiunile lor cari sunt conferite prin decret, și se exceptează, bine înțelese, administratorii acelor așezăminte de binefacere cari sunt chemați în capul acestor administrațiuni în baza chiar a actelor de fondațiune.»

Ignorează d. miniștri că postul de efor este conferit d-lui doctor Severeanu prin decret? și, că ast-fel, acest adorator al lui Mamona, cade sub lovitura legii cumulului?

AFACERI MILITARE

Pe ziua de 1 Octombrie s'au înaintat la gradul de medic clasa II, trecându-se în rezervă: Medicul de batalion stagiar doctor

Goilav A. Ioan, din regimentul 15 dorobanți, la corpul IV de armată. Medicul de batalion stagiar doctor Demetrescu I. Ighiațiu, din regimentul 1 roșiori, la corpul II de armată.

Medicul de batalion stagiar doctor N. I. Capeleanu, de la spitalele centrale, se primesc în armată între cadrele permanente ale medicilor în același serviciu.

S'au înaintat la gradul de medic de batalion în corpul ofițerilor sanitarilor de rezervă, d-rii V. Bocușcu și d. C. Tinc, chemați fiind ași face stagiul de un an, cel d'antâi la regimentul 1 roșiori și cel d'al doilea la regimentul 5 linie.

Medicul de batalion din rezervă dr. M. Christodofescu c'ost înaintat la gradul de medic de înaintat clasa II la corpul II de armată.

S'au primit demisie din armată pe ziua de 1 Octombrie, a ofițerilor ale căror nume urmează: Colonel I. Cuculescu, comandantul regimentului 12 dorobanți și al brigădei 13 de infanterie. Locotenent-colonel I. Dobriceanu, din reg. 2 roșiori, trecut în rezervă în corpul I de armată.

Major G. Popovici din reg. 8 de dorobanți și în fine. Căpitan D. Dimitrie, din reg. 10 călărăși, acesta din urmă pe ziua de 4 Septembrie.

S'a acordat un concediu de 7 luni locotenentului Major Brezoianu, din regimentul 13 dorobanți.

Sergentii bacalaurași citați mai jos s'au înaintat la gradul de sub locotenent în arma infanteriei, pe ziua de 10 Octombrie:

Bălcescu Victor fost în regimentul 4 linie, la corpul II de armată. Ștănișlav Ghioschi, fost în regimentul 4 linie, la corpul II de armată.

Jipescu Ioan, fost în regimentul 4 linie, la corpul II de armată. Vlădoianu Ioan Ursanu, fost în regimentul 4 linie, la corpul II de armată.

Ștefănescu Nicolae, fost în regimentul 1 linie, la corpul I de armată. Christea Alexandru, din regimentul 1 geniu, la corpul II de armată.

DIN TULCEA

(Correspondența particulară a Voinței Naționale)

Vineri, 21 curent, pe șoseaua Tulcea-Isaccea, doi țărani înarmați cu pușcă și revolvere, au prădat pe patru țărani români, unul din țărani fiind a se opune turcilor, a fost ranit chiar în fața poterei.

Duminică seara, 23 curent, banditul Simeon Licinski, tot pe șoseaua Tulcea-Isaccea, între chilometrele 18 și 19, a împușcat pe un anume Marin, sergent din Tulcea, care a fost trimes de administrator să urmărească pe banditul Simeon.

Cea mai mare spaimă domnește în tot județul nostru, nimenea nu mai e sigur de viață, județul e plin cu bandiți și nici unul n'a fost prins până astăzi.

De la venirea prefectului Brațu, în trei luni, s'au comis trei omoruri pe șosea și hojiți câte vrei în sate și pe drumuri; și cu toate acestea prefectul nostru, d. Brațu, nici nu s'a mișcat măcar din oraș ca să meargă, ca șef al județului, la fața locului.

Se vede că prietenii lui de la Club nu l'asă, fiind că fără densul are să sufere partida lor de Maus și Chemin de fer.

D.

ISPRĂVILE REGIMULUI

Correspondența din Zimnicea

Foarte des țara afli, prin organul Voinței Naționale, starea de jaf, în care se află în județul nostru nu numai administrațiunea Mănculescu dar și casele publice.

Acum recent, corespondentul d-voștru din Turud-Măgurele aducea la cunoștința celor ce ne guvernă, spoliatarea fondurilor din bugetul drumurilor și tovarășia de la construcțiunea defectuoasă a palatului administrativ ca și a spitalelor de la Roșiori.

Pentru cei ce cunosc oamenii și cărdășia Mănculescu-Repanovici-Dumitrescu-Burcă etc., faptele denunțate n'au nevoie a fi probate, încă lumea, de la un cap la altul al județului, știe și vede că jaful este dogma acestor paraziți, de când generalul Manu l'a luat sub protecțiune și protecțiunea lui.

Vorbind de hojițele cu podurile și podetele, corespondentul d-voastră a uitat, se vede, a spune și pe cele ce le comite, la lumina zilei, cu aprovisionarea așa zisului pietriș pentru șosele.

Tovarășia antreprenorului general al construcțiunilor și aprovisionării lor, consilierul județean, Iancu Dumitrescu cu Mănculescu nimeni nu o tăgăduiesc acum; de când generalul Manu este mare și tare ea nu se mai ascunde, onorabilul având si-

guranța că el este nevoit să o aprobe spre a nu și perde partizanii de speța pușcăriașilor Burcă-Paraschivescu-Mănculescu-Bujoreanu-Șorbănoiu-Giurcă, cu tot sălașul lor de eseroși și imorali!

Iată de ce antreprenorul Dumitrescu, în loc de pietriș, aduce chișai, care la bătaia unui vânt dispăre, după ce, se înțelege, recepțiunea s'a făcut; iată de ce aprovisionările anuale nici nu se ved căci o dată așa zisul pietriș așternut pe șosefe, dispăre ca praful și bietele șosele tot-d'una sunt în cea mai proastă stare.

Lumea locală află și știe cum astă primăvară la conacul lui Dumitrescu, în comuna Fantanele, s'a făcut împărțea gheșefiului când Măntulescu nu se mulțumea cu neînsemnată sumă de șapte mii lei, ce i-a numărat tovarășii săi Dumitrescu.

Dar oamenii nu se puteau certa! mai aveau treburi mari de făcut cu podurile și noule construcțiuni județene, și apoi o schimbare de front a onorabilului l'ar fi pierdut prin destăinuirile vechilor tovarășii.

Isprăvi de această natură, sunt nemeritate la activul reprezentantului regimului cinstit și curat al administrațiunii, și guvernul concentrațiilor și astupă urechile, de așea partizanii regimului, cu oare care puțoare, aș făcut gol în jurul famosului Mănculescu, care n'a rămas de cât cu banda sa de jefuitori și pușcăriași.

Dacă însă regimul Caop-Manu se face că nu vede, nu aude, este de datorie că țara știe, să judece și să decidă, mai ales cu ocaziunea apropiată alegerii generale comunale.

Din acest punct de vedere, adreșându-se această scrisoare, doresc să fie inserată în mult răspânditul d-v. jurnal.

Se știe de țara întreagă că noi am trăit zece luni într-o stare de absolută privoriată și cum administrațiunea regimului a creștut că, poate impune unui oraș, consient de drepturile lui, fânle pierdute sau, din nenorocire atrase în haita demorașăilor, eseroșilor și pușcăriașilor. E bine ea să se vadă că tendința ei corupătoare nu era de cât jaful și că de aceea a disolvat și a casat doi oreuri alegerii victorioase ale Zimniciei; ve alătur aci procesul verbal pe adeverăți așea ai orașului au făcut în prima întrunire, după a sa constituire, prin care, de o cam-dată, constată căte-va grave abuzuri ce comisiunea interimară, compusă din nezimnicari, a comis în detrimentul casei comunale, proces-verbal ce s'a înaintat la comitetul permanent, unde stă înmormântat, fiind lovitura grea aspră pentru el și stăpânul său.

Bine-voind al publica, țara se va convinge că, nu interesele publice concentrații le au în vedere, ci jaful și corupțiunea cu cari mizează societatea. Această probă făcută oficialmente, comunei și alegeorilor vor avea ocaziunea să voiască, ca noi zimpicarii, spre a asvirii lepădăturile societății de la cărma unde s'a impus, în voroind de unde nu trebuia nici o dată să iasă.

Vede-tot.

Iată și procesul verbal de care se vorbește mai sus:

CONSILIUL COMUNEI ZIMNICEA
PROCES-VERBAL
No. 110

Astă-zi, 30 August, anul 1890, consiliul comunal întrunit în ședință, în urma convocării făcute prin circularea No. 2117, spre a se ocupa cu votarea bugetului de venit și cheltuieli al casei comunale Zimnicea, pe anul financiar 1890-1891, mai înainte de a se ocupa cu această importantă lucrare, fiind a cunoaște mai întăi atăt situațiunea financiară a casei comunale, cât și modul cum fosta comisiune interimară a administrat averea comunei în decurs de 10 luni de zile, a creștut de cuvântă a consulta lucrările relative, ast-fel dar dintr-o simplă observațiune făcută lor, și fără a prejudeca alte abateri, cari s'ar atrage după sine diferite pehalități, cari rămân a se constata o dată cu cercetarea în amănunt a socotelilor casei comunale, pe indicatul interval, constatată de o cam-dată următoarele:

1. Că comisiunea interimară, care a funcționat sub preșidențiunea d-lui Nae Busuioceșcu, votând condițiunile pentru darea în antrepriaș a iluminatului comunei, pe un interval de trei ani, cu începere de la 1 Aprilie a. c. 1890, prin încheierea cu No. 6, de la 15 Ianuarie, aprobată de onof. comitet permanent, la ținerea licitațiunei, care a avut loc în ziua de 25 Februarie, comisiunea, pe ținend drept de dispozițiunile cuprinse în acele condițiuni, în ce privește garanțiile ce trebuiau să depună concurenții, a exhibat dela acei cari s'au prezentat o garanție bănească, ast-fel că cel mai știșos dintr'ășii, deși concurenții ca persoane solvabile propuneri în localitate, au fost siliți să se retragă.

La 3 Aprilie 1890, comisiunea, prin procesul-verbal No. 23, revenind asupra acestor condițiuni, a dispus că garanția să fie primită și personal, iar la 11 Martie 1890 a adjudecat antrepriaș a su-

pra d-lui Moise Avram, pe prețul de câte lei 57 un felinar pe an, fără garanție bănească, după cum se prevede prin condițiuni, pe când dacă s'ar fi primit în asemenea condițiuni și alți concurenți prețul iluminatului ar fi creștut aproape de 30 o/o, după cum rezultă chiar din denunțarea, făcută de d. Christache Jhescu, unul din concurenți, cu petiția înregistrată la No. 1743 din 27 August curent, ast-fel ca casa comunală, în raport cu suma de câte lei 35 pentru un felinar, cât se plătea în anul trecut, este prejudecată că suma de lei 2040 anual.

II. Că aceeași comisiune a primit definitiv localul de școală de la d-nul Ștefan Bek, prin procesul-verbal de la 18 Noembrie 1889; cu toate că consiliul comunal prin încheierea sa cu No. 40 din 22 Octombrie a. t. 1889, indicase anume toate defectele de construcțiune, și cari se pot constata și astăzi, răspundându-i în același timp d-lui Ștefan Bek antreprenorului, întreaga sumă a antreprișei, ordonând și restituirea garanțiilor ce avea depusă pentru această antreprișă, ast-fel că comunei astăzi comisiunea interimară nu l'a lăsat fără cale de cât a deschiide acțiune judecătorească d-nului antreprenor Ștefan Bek și a înțea în cheltuieli enorme.

III. Că casierul comunal, d. Sterie Theodorescu, fiind suspendat contra legea, d. Ionita Marinescu, fostul președinte al comisiunii interimare, nu numai că nu a dat garanția acestui serviciu veri unuia din membrii comisiunei, după cum a disposat onof. comitet permanent prin încheierea No. 1393/90, dar hând astupă și încasarea veniturilor comunale peste salariul prevăzută pentru postul de primar, și-a ordonmântat și remisă ce se cuvenea casierului comunal pentru timpul cât titularul a fost în suspensiune, în suma de lei 526 bani 11, fapt pe care consiliul nu l' poate califică de cât ca un abuz, în paguba comunei.

IV. Că tot comisiunea interimară de sub președențiua d-lui I. Marinescu, fără a ține compt nici de legea comunală, nici de legea de comptabilitate și fără să aibă în vedere creditele deschise prin bugetul anului financiar 1889-90, de care bugetul s'au servit în anul curent 1890, prin încheierea cu numărul 88, 89 și 90 din anul curent a creștut după posturi noui în piața Centrală, numind pe Ion Popescu comisar de sbor, și pe Leon Alexandrescu agent percepitor și verificator al mărfurilor supuse la accis, iar alte trei posturi înființând încă câte un gardist la țariege, peste cei prevăzuți în buget, afectându-le ca plată integrală o sumă de lei 270 mensual, iar în ce privește ordonmântarea plăților comisiunea, fără a ține compt de art. 110 din legea comunală, a efectuat prin facere de venimente contrariuri art. 64 din legea de comptabilitate a statului, fără ca aceste posturi să fi fost nici cum necesarii, sau să fi existat vre-o dată.

V. Că tot această comisiune sub președențiua d-lui I. Marinescu, prin încheierea cu No. 99, din 9 August curent, a angajat advoați spre a deschide acțiune statului pentru că comuna să și ia înapoi localul cazărmei, oferit ministerului de resbel, tocmindu-l cu lei 700, din cari lei 350 sau răspuns deja cu ordonmântele de plată No. 345 și 354/1890, fără să se simtă necesitate de o asemenea acțiune de oare ce donațiunea acestui imobil n'a obținut nici o sancțiune legală, și l'ua-nă mapoi a imobilului se poate efectua prin o singură lucrare a consiliului comunal.

Consiliul comunal constând aceste abateri dispune a se înainta onof. comitet permanent o copie de pe această încheiere, cu rugăciunea de a sesiza parchetul, iar casa comunală se constituie în parte civilă pentru toate pagubele la cari se vede expusă din cauza relei administrațiunii a membrilor comisiunei interimare ce s'au succedat.

(SS) Anghel D. Manea, C. Stănescu, R. Neculescu, Ang. D. Mirceanu, Stan I. Slant, Marin I. Kirilgu, Marin A. Păun, I. Bucă, membri ai consiliului comunal.

NOUȚĂȚILE DILEI

DIN CAPITALĂ

În întrunirea ținută de studenții universitari din București, în seara de 26 curent, și sub președențiua d-lui I. Anasășescu, absolvent al facultății de literă, s'a votat următoarea rezoluțiune:

«Studenții universitari și ai școlilor speciale, membri ai consiliului, adunați în seara de 26 Septembrie, au luat următoarea hotărâre:

1. Suntem de acord cu declarațiunea cetățenilor hotărâști că scandalurile au fost provocate de oameni știșosii congresului și d'aci prințea acțiune, vor fi foși și studenții, noi declarăm că nu avem nici o soliditate cu densul și l' dezavățăm.

2. Profesăm în contra abilității ne-norocite a unor țiarști și contra necesității spuse pe socoteala ngăștă,

Ieri parchetul s'a avizată că în stradă Spaniolă de către lucrătorii de la canalul Ștefan Constantin s'a găsit nuce osăminte de om și un cranii.

Iată oare-cari amănunte cu privire la examenele de bacalaurat ținute la Universitatea din București.

Din 215 candidați înscriși, au căzut la probele scrise 87.

S'au examinat până în prezent 4 serii. Rezultatele acestor examene sunt:

Seria I din 10 candidați examinați au reușit 6 și anume: D-ra Arbore Z. Ecaterina, Antonescu Constantin, Berman M. Iosif, d-ra Bocu Marja Ecaterina, Bonachi Grigore V. și Bolor Samuel.

Seria II din 11 au reușit 10 și anume: Celetzeanu Constantin, Constantinescu C. Ion, d-ra Călinescu Paulina, Chirculescu Constantin, Ciupăga Eracle, Constantinescu Cristodor, Ciuflea I. Teodor, d-ra Constantinescu Sevastia, Constantinescu G. G. și Dimitriu Constantin.

Seria III din 11 au reușit 7 și anume: Demetrescu Alexandru, Dobrescu Constantin (Craiova), Demetrescu S. Demetru, d-ra Duca Olga, Erlich Saruel, Fleslau Adolf și Fleva C. Nicolae.

Seria IV din 14 au reușit 10 și anume: D-ra Severeanu Elisa, Antonescu Alexandru, Giurgea Vasile, d-ra Gheorghiu M. Elena, Gaster Leon, Hagiescu Mihail, Iucă Alexandru, Iancovici Solomon, Iconom Ștefan și d-ra Brădescu Virginia.

Vom da la timp și rezultatul examenelor de la celelalte serii.

Monitorul Oficial de azi publică decretul regal cu data de 24 Septembrie, prin care se aprobă numirile și înaltările făcute în personalul superior al direcției căilor ferate și despre cari am menționat în unul din numerele noastre precedente:

D. inginer Alexandru Cottescu, actual șef al serviciului de tracțiune, se numește în postul de șef al serviciului de mișcare, în locul d-lui Paciurea, demisionat.

D. inginer Alexandru Gafencu, actual director de exploatare al liniei Cernavoda-Constanța, se numește în postul de șef al serviciului de tracțiune, în locul d-lui Cottescu, și

D. inginer Lascăr Lăpușcu, actual sub-șef al serviciului mișcării, se numește în postul de director de exploatare al liniei Cernavoda-Constanța, în locul d-lui Gafencu.

ACTE OFICIALE

D. V. Sângeorgian, actual revisor școlar al județului Teaciu, se transferă, de la 15 Septembrie 1890, în aceeași calitate la județul Roman, în locul vacant.

În postul de revisor școlar al județului Teaciu-Govulțeni, se numește de la aceeași dată d. I. Plăvănescu, înlocuitor al d-lui IV și director al școlii primare No. 4 de băieți din Galați, cu rezerva drepturilor sale de institutor.

D. V. I. Ștefănescu s'a numit militator de schimb la bursa din Brăila.

S'a aprobat regulamentul de aplicare a legii vândării de loturi la Căminănești-Căminuța, Lacu-Sărat și Govora, pentru construire de case particulare.

D. Dumitru Marinescu, absolvent cu diplomă al secțiunii conductorilor de la școala națională de poduri și șosele, seadmite în corpul de conductori și ingineri-civil ai Statului, cu gradul de conductor clasa III.

Preotul Vasile Ștefănescu Floru, pedagog la seminarul din Roman, s'a numit preot confesor la școala de agricultură de la Roman.

Ediția de seara

ULTIME INFORMAȚIUNI

Ni se afirmă, dintr'un isvor demn de joată încredere, că îndată ce delegațiunea noastră a intrat la d. general Manu d. prefect de poliție a sosit grabnic la primul-ministru și s'a strecurat într'o oada de lângă salon. În tot timpul cât a durat întreținerea dintre noi și primul-ministru d. colonel Algiu a stat neclintit spre paza șefului său.

Brav colonel! Noi credem că i se cuvine o nouă decorațiune pentru asemenea faptă eroică.

Din Craiova ni se comunică că prefectul Mavrodolu a luat inițiativa ca în seara de 1 Octombrie să se dea la Teatrul Național din localitate, o reprezentație în onoarea M. S. Regelui și a A. S. R. principelui moștenitor.

După imnul național, cântat de tot personalul trupei, se vor juca: Comedia Cănel! Cănel de V. Alexandri și opera comică Angot. Reprezentația se va termina cu un dan național, juțat de toată trupa.

Aseară, la 11, membrii clubului liberalilor din Ploiești, s'au întrunit în număr foarte însemnat spre a procedea la constituirea definitivă a partidului prin votarea statutelor.

Comisiunea însărcinată cu elaborarea statutelor a admis ca tip al lucrărilor sale statatele clubului liberalilor din București. Căroa ni s'au făcut oare-care modificări de amanunt potrivit situației locale.

Intruirea a fost presădată de d. deputat C. T. Grigorescu; d. deputat C. C. Dobrescu, în calitate de raportor, în numele comisiunii, a citit proiectul de Statute, care după mică dezbateri, a fost aprobat în unanimitate.

Numărul membrilor clubului liberalilor din Prahova, trece peste 100 și cereri de admitere numeroase se fac, așa că în scurt timp acest club va fi unul din cele mai bine organizate.

În urmă s'a hotărât să înceapă campania electorală fixându-se prima întrunire publică, Duminică, 30 Septembrie, 8 ore seara.

Constituționalul, dând seamă de întevăderă noastră cu d. general Manu, dice că darea de seamă a Voinței Naționale nu poate să fie exactă «câci nu putem admite un moment măcar că colectivității s'ar fi expus la o concediere la care ar fi avut tot dreptul și pe care ar fi trebuit s'o supoarte».

Din parte-ne afirmăm că darea noastră de seamă este cât se poate de exactă. O măntinem. Întru cât privește tonul cu care s'a vorbit d-lui Manu, d-sa n'ar fi bine decât ori-cine poate spune dacă i s'a ținut sau nu limbajul pe care l'am reprodus. Tonul putea să fie și mai ridicat încă și nu ne îndoiem că d. Manu l'ar fi suportat, după cum a suportat tonul cu care generalul Racoviță l'a pus la locul d-sale, la Sinaia.

Cât despre «concediere» se vede cât de colo că jumimștiu au slujit la atâția stăpâni încât își inchipue că toată lumea poate să se lase a fi concediați ca și densii.

Constituționalul insinuiază că parte mare din iscălirile puse în josul deciziunii luate de cetățenii Capitalei, și publicate în capul diarului nostru, au fost smulse prin surprindere.

Bine-voiască, Constituționalul a cita numele persoanelor ale căror iscăliri au fost luate prin surprindere.

Ni se raportează că comisarul Costescu, în loc de ași îndeplini însărcinarea pentru care este plătit din punca contribuabililor, e însărcinat să noteze pe toți cetățenii cari iau parte la intrunirile liberale. O listă a acestor cetățeni o duce la poliție și a doua di inspectorul Crețu chiamă la secția 20 sau 26 pe acei cetățeni și amenință ca pe viitor să nu mai răspundă la apelul amicilor lor politici, căci alt-fel vor fi cumplit persecutați.

Dintre acești cetățeni, amenințați de reprezentantul polcovnicului Algiu, putem cita pe preotul Ghiță Cheranescu, Dumitru Cornățianu, și alții.

Iată cum înțelege d. Manu libertatea în alegeri.

Aseară, pachistii au ținut o întrunire în Sala Zițer.

La această întrunire n'au asistat de cât bătași și slujbași ai comunei, aduși cu sila.

Cetățeni alegători mai nici unul, cu toate silințele date de I. Brătescu, care, însoțit de doi ingineri, a cutreerat mai multe strade, pentru a face să se creadă că d-sa vine să ia măsurii pentru pavarea acelor strade, dar în realitate pentru a amenința și intimida pe cetățeni să meargă la intrunirea primarului.

Putem cita chiar una din stradele vizitate de agentul guvernului: Este Strada Săbinelor.

Încă o palmă administrației d-lui Manu.

Se știe că d. Neculescu, aieș primar al orașului Zimnicea, prin abuz de putere a fost revocat de consiliul Mănculescu.

La 23 curent, consiliul a fost convocat să procedă la alegerea unui nou primar: d. Neculescu a fost reales cu unanimitate de voturi.

Relativ la aceasta vom publica o importantă corespondență din localitate, asupra căreia atragem deosebita atențiune a cititorilor noștri.

Duminică, 23 Septembrie, în urma întrunirii de la Obor, mai mulți bătași pakisti, în cap cu bandiții Ispas, comisar comunal, au atacat în câmpul Moșilor pe cetățenii lorgu Popescu, domiciliat în suburbia st. Ioan Moși, soseaoa Căminuța, pentru curvență că el a luat parte la intrunirea liberală. Fapta s'a petrecut pe la orele 8 jum.

Băutul, de Duminică și până

astă-di, n'a putut părăsi patul din cauza leziunilor ce a primit.

El are mai multe răni la față, pe mâni, pe tot corpul și una foarte grea la picior.

Dintre bătași, cari erau în număr de vro 15, s'au recunoscut Ispas, Bobina, Anton Protopopescu, diș și Făinaru, agenți comunali, Foteștina etc.

A seară consiliul comunal al Capitalei a putut în fine să țină ședință.

S'au rezolvat mai multe afaceri curente.

Venind la ordinea zilei și cesțiunea localurilor de școale, o persoană care a asistat la această ședință ne comunică următoarele: Un director cere consiliului să-i pună la dispoziție localul de școală de la sf. Vinerea-Nouă, fiind că cel pe care l'are actualmente este neîncăpător pentru 113 băieți ce frecventă școala sa.

Atunci d. Pake întrebă: — Dar pe fete unde să le trimitem? O voce din sală răspunde: — La institutul Răceanu... Mare ilaritate în sală.

În afacerea dintre d. Z. Arbore, prim redactor al Telegrafului Român și diarul l'Independance roumaine, în arma scrisorii d-lui I. G. Bibicescu, scrisoare pe care am publicat-o și noi a-seară, d. G. Em. Lahovari, proprietarul diarului străin din strada Clemenței, s'a prezentat ași în biurourile redacției diarului Telegraful Român și a avut o întrevedere cu d. I. G. Bibicescu.

Iată rezultatul acestei întrevederi ast-fel cum l'găsim relatat în numărul de azi al confratelui nostru liberal, sub semnătura chiar a d-lui I. G. Bibicescu:

D. G. Em. Lahovari, directorul diarului l'Independance Roumaine, a venit astă-di, la redacțiunea noastră, precum ne înțeleseserăm ieri.

D-sa trebui să ne prezinte scrisoarea d-lui Arbore către Durnovo, despre care s'a afirmat în l'Independance că există.

N'a prezentat însă nimic; dicend că n'are încă acea scrisoare.

D. Lahovari a mai adus că d-nii St. Șutu și Rubin, care se auzeseră la Ferbinți, în timpul răcoalei sâtenilor, ar fi fost calificați, în 1888, de diarele liberale, ca spioni rusești, fără ca să fi dat acele diate nici o dovadă.

Dacă, ca represalie, nici d. Lahovari nu se crede dator să aduce dovezi.

Nu știu dacă, în 1888, se vor fi dat d-lor Rubin și Șutu calificarea de spioni rusești și dacă d-lor vor fi cerut ca să se dovedească aceasta.

Daș, chiar dacă așa va fi fost, tot e o mare și fundamentată osebire între atunși și acum; căci l'Independance a afirmat existența unei scrisori, adică un fapt material cert și acea scrisoare n'o poate prezenta.

Inregistrez faptele, pentru ca țara onestă să judece. Am făcut ce credeam că e dator să facă un om onest.

I. G. Bibicescu.

În urma acestora, d. Z. Arbore a trimis martori d-lui G. Em. Lahovari.

Acesta însă a refuzat de a eși pe teren, aruncând răspunderea asupra unuia din colaboratorii diarului său.

Martorii d-lui Arbore sunt d-nii I. G. Bibicescu și V. Iepurescu.

Cu privire la evadarea din penitenciarul din Ploiești, știre pe care am comunicat-o ieri lectorilor noștri, reproducând-o după Voința Prahovei, mai citim și în Democratul următoarele:

Din închisoarea locală, (penitenciarul județean) au evadat ieri noapte trei areștanți, din cari unul a fost prins, scăparea le-a fost prin spargerea zidului de la infirmărie unde nu erau păziți.

Cei trei au să fi lucrat înși acei areștanți fără să fie observați, ca să poată eși cu săpătura din camera lor pe sub temelia zidului închisorii, pe sub terenul curții și pe sub temelia împrejuririi ei?

La fostul local de închisoare s'a mai întâmplat un caz identic, dar nu se crede că și la cel nou, de acum, ștar mai putea face asemenea spargeri.

În camera nu s'a găsit nici de cum pământ din cel las de la săpătura făcută, ceea ce e o să se știe că lucrarea s'a făcut într'un timp mai îndelungat, dacă s'a putut căra atât pământ, aruncându-se în private, fără să se observe.

Ori-cum, din aceasta se vedea o

slabă îngrijire la închisoarea locală, dacă se pot face nisce asemenea grele lucrări de spargere.

Așa numiții conservatori și ciocoi se laudă că și ei au contribuit la mijloacele de apărare a țării și că ei și parinții lor s'au trudit ca brațul Românului să fie armat și pregătit pentru apărarea patriei.

Lumea tânăra nu știe câtă grijă aveau boierii și ciocoi ca Românul să fie exercitat la arme, și că o pușcă sau un pistol c'o țeau purtat de cine-va le ocasiona mare neliniște, și ca să poarte cine-va o armă în călătoria ce făcea prin țară, pentru comerțul său alte afaceri, trebuia să dea garanție la poliție și să cheltuiască 20—30 de galbeni ca să poată obține o asemenea autorizațiune.

Publicăm aci o permisiune de felul acesta pe ni s'a încredințat d'un cetățean. Cuprinsul este acesta.

Poliția Capitalei

«În temeiul formelor îndeplinite de d-lui G. F. din mahalaua cărămizării, se autorizează de poliție, a avea la a sa dispoziție o pușcă c'un foc spre apărare de neprevăzute împlăiri.

Drept dovadă i-am dat aceasta. (Semnat) p. șef poliției, Păncescu. (locul sigiliului)

Șeful cancelariei, Italian.

No. 29975 Anul 1887, luna Noiembrie 27 Masa criminală.

Să se noteze că pentru a purta cine-va o armă c'un foc i se cerea garanție strașnică, iar pentru două focuri era cova greu de tot d'a i se libera o asemenea permisiune.

Regulamentul primăriei nu înțigăde să se construiască în Capitală case de gard de nule.

Pache știe aceasta, dar tace și calcă regulamentul.

Motivul: cel ce construiese casa este un bătaș pachist, Mihalache Nicolae, adjutantul vestifului bătaș Pavel Leonte.

Încă un fapt care dovedește că azi, sub poliția concentrațiilor, nu mai există siguranță publică.

Azi, sergenii însărcinați cu paza orașului, cu toate că au de comandant un pensionar atât de activ ca fostul căpitan Solomonescu, cel cunoscut din timpul răcoalei țeranilor, sparg prăvăli și je-fuse pe comerțanți, chiar în calea Victoriei, în fața locuștii președintelui Camerei, iar comisarii protejează pe reu-făcători și insulă persoanele cari le cer concursul pentru prinderea lor.

Ast-fel, o doamnă ce lăcusece în strada Popa Nan No. 4, se plânge, că atât comisarul secțiunii 44 cât și ajutoarele sale, o insulă și refuză a i da ori-ce concurs pentru a pune mâna pe un reu-făcător, care de mai multe ori se ascusese în curtea caselor unde locuiese, de sigur nu cu bune intenții.

Desperată, doamna în cesțiune se duce la parchet să denunțe faptul și să se plângă că autoritatea polițienească din localitate a refuzat ori-ce concurs.

Credeți oare că parchetul va fi luat vre-o măsură?

De loc. De la parchet i s'a răspuns: — N'ai fost bătuță, n'ai fost omorâtă, doamnă, nu putem face nimic.

Azi poți fi amenințat de cine-va, ceri protecțiunea autorităților, poliția proteje pe reu-făcători, iar parchetul îi răspunde: — Așteaptă să fii bătut, să fii omorât, și apoi vom urmări și prinde pe asasin, cum și adminis-trația din Tulcea a prins pe vestitul bandit Licinski.

Dar să nu ne surprindă aceasta. Nu trăim oare în era bătașilor, protejați de autoritate?

Bulevardul, care, după foile cicioșe, urmă să fie dat circulației încă de Lună, nu este gata nici azi.

De ieri nu se mai întreținută, la pavare, piatră cubică, ci piatră de riu, pe care o acoperă cu un strat de două palme de nisip.

D. Paché se scuza că din cauza lipsei de vagoane, nu poate aduce piatră cubică.

Ar putea Românul, organul primarului, să spună ce va deveni acest pavagiu, după ce ploie vor începe?

ULTIME SCIRI

ULTIME SCIRI

Viena, 9 Octombrie. — Împăratul Franz-Josef a făcut o vizită Regelui Greciei cu care s'a întreținut trei serburi de ora.

Constantinopol, 9 Octombrie. — E ștut că Tarevici nu va mai veni la Constantinopol.

Berlin, 9 Octombrie. — Subscripția nouă imprimată pentru conversiunea romană 4 la sută a dat următorul rezultat: titlurile 6 la sută au fost schimbate contra titlurilor noi pentru mai mult de 185 de milioane, adică într'o proporțiune care întrece peste 80 la sută, iar subscripțiile în numere au intrat suma ce rămănea de acoperit; pentru aceste din urmă va trebui să facă o repartiție.

Constantinopol, 9 Octombrie. — Se crede în cercurile oficiale că din cauza holerelor ce hântă în unele regiuni din Orient Tarevici nu mai vine la Constantinopol și că această vizită suficientă o va face anul viitor. Diarele grecești pretind că altitudinea Porței în chestiunea Patriarhatului e singura piedică la călătoria marelui duce moștenitor.

Viena, 9 Octombrie. — Regele și prințepede Nicolae al Greciei precum și marele duce Paul Alexandrovici au plecat în Italia; marele duce și marea ducesă Mihail Nicolaevici, au primit, înainte de a pleca la Petersburg, vizita Arhiducelui Charles Louis care purta uniforma rusească a regimentului său.

Regele Saxoniei a plecat la Dresda după ce și-a luat rămas bun în modul cel mai cordial de la împăratul Austriei.

Diarele din Viena ca și cele din Budapesta aduc laude d-lui Crispi pentru cărajul, sinceritatea și loialitatea discursului său de la Florința. «Freudenblatt» dice; acclamațiunile cu cari elita națunei reprezentate la bugetul de la Florința a primit acest discurs, probează că națiunea aprobă această politică. D. Crispi a judecat relațiunile Italiei cu Austria-Ungaria ca un adevărat om de stat; el a dat din nou probe de superioritate spirituală și de importanță și ca un mare om de stat.

Budapesta, 9 Octombrie. — Ministrul de comerț a declarat în comisiunea financiară că guvernul celor două țări ale monarhiei s'au înțeles asupra politicii economice ce vor urma după expirarea tratatelor în 1892. Guvernul merge pe politica sa liberală și sistemul tratatelor, dar încheierea acestor tratate nu depinde numai de el.

Negocierele cu Bulgaria continuă și nu poate prin umare să dea nici o lămurire; el speră că negocierele cu Turcia vor ajunge la un bun rezultat. În ceea ce privește Austria, guvernul este dispus să participe la orice acțiune care se corespunde intereselor Ungariei.

Paris, 9 Octombrie. — Le «Temps» vorbind de discursul d-lui Crispi spune: Fie-că d. Crispi justifică tripla alianță atribuindu-i ca țință și ca moav de a fi echilibrul european și de oare-ce el respinge în lăuntrul și în afară scopurile agresive și revoluționare, el nu va putea de cât să mulțumească aeglori cari, inspirându-se de discursul său, vor completa opera triplei alianțe, vor furni garanțiile de ordine și de pace în Europa și vor asigura independența fie-căruia și liniștea tuturor, dând ca compănă la aceste lize înțelegerea din ce în ce mai explicită și consientă a Statelor rămase în afară de această combinație bine făcătoare.

Deputații Millevoye și Gauthier, vor depune la Cameră, îndată ce se va deschide, tur proiect prin care se agravează pedepsele pentru spionaj și se pronunță pedepsa cu moarte pentru spionii de naționalitate franceză, ocupând funcțiuni publice sau cari au fost ofițeri și sub-ofițeri.

Paris, 10 Octombrie. — Consiliul de ministru a decis să nu participe oficial la Expoziția din Moscova dar o va sprijini.

Varșovia, 10 Octombrie. — Zănel «Warszawski Dnevnik» anunță că generalul Wędergar a fost rănit ușor la genușul la vânătoarea de lângă Skalaș-el a fost pasat de chitrușul împărat el. Kirsch, împăratul n'a luat parte la această vânătoare.

Berlin, 10 Octombrie. — Împăratul s'a întors la Berlin.

Colonja, 10 Octombrie. — «Gazeta de Colonja» confirmă știrea răspândită că carerul de Căgrivă, după ce va face o vizită Principelui regent la Munchi, va avea o întrevedere cu el. Cuspis.

(Agenția Română).

CURSUL BUCUREȘCI

CASA DE SCHIMB

TOMA ȚACIU

ÎN NOUL PALAT «DACIA-ROMANIA» No. 4, Strada Lipscani, No. 4.

Cursul pe ziua de 28 Septembrie 1890:

Table with columns for currency types (e.g., 4% Rentă amortisabilă), values, and exchange rates.

DIVERSE

Table listing various items like Aur contra argint sat bilete, Aur contra bilete de bancă, etc.

CASA DE SCHIMB N. D. MOROEANO

Str. Lipscani, Noua clădire de societate Dacia-România numită a Pasagiului Dimitrie Ghica No. 6.

BUCUREȘCI

Cumpără și vinde efecte publice și face ori-ce schimb de monede.

Cursul pe ziua de 28 Septembrie 1890:

Table with columns for currency types (e.g., 4% Rentă amortisabilă), values, and exchange rates.

PUBLICAȚIUNE

La 10 Octombrie 1890, orele 11 a. m., se va ține licitațiunea la Eforia Spitalelor Civile din București, strada Colței No. 38, pentru achizițiunea moșiei Lucă-Gheorgeni, din districtul Ialomița, plasa Băli, comuna Luciu și Gheorgheni, proprietate în devalmăgie pe jumătate a d-lui A. Lens-Filipescu și a Eforiei spitalelor, pe termen de 5 ani cu începerea de la 23 Aprilie 1892—1897 putend arendașul cel noș și face arătare în toamna anului 1891.

Această moșie se arendează în întregul ei, atât partea d-lui A. Lens-Filipescu cât și partea Eforiei spitalelor, în urma respingerii contractului a actualului arendaș Dimitrie Zissu, care respingere a fost confirmată de onor. tribunalul Hfov, secția I, prin sentința No. 283 din 25 Maiu 1890, și care sentința a rămas definitivă.

Întinderea moșiei este de 21.126 pogone din cari 9.603 aproximativ sunt arabile vro-o 1.950 pădure de salcie exploatare de arendaș în contul arendașului, iar restul de pădure, și pășuni de vite. Căse marle de arendaș cu depozite, magazii și patele îndestulătoare, etc. În apropiere de gară lănderii având și portul pe Dunăre Gura Ialomiței, chiar pe moșie.

Această publicație s'a făcut tot o dată și de onor. Eforia spitalelor civile. În ceea ce privește condițiunile arendașilor, amatori se vor adresa la d. A. Lens-Filipescu, 2 strada Piața-Amza, unde vor găsi planul și hotărnicia, sau se vor referi la Monitorul oficial No. 231 din 1887.

DOCTORUL STERIE CIURCU

Viena, Pelikangasse, No. 10.

Cabinet de consultație cu celebritățile medicale și medici specialiști din Viena.

IMPORTANT

Magasinul de Nouăți pentru Dame

Mal nainte

DECIU & CORREI

1, strada Lipscani și 24-calea Victoriei

Bune în vinzare cu începere de la 25 August a. c., toate mărfurile sale cunoscuti pentru buna lor calitate și gustul deosebit CU UN RABAT DE 50 LA SUTA.

ANUNCIU

De vânzare sari de dâ în arenda imediat chiar, din cauza taxării neștitor de către Stat, asupra veniturilor sari; moșia Ghidaga-Floresh-Corni și Meșeucau, din județul Teocut, plasa Berheciu, o oră departare de gara Sascau.

Azduitorii o se adresa la proprietar însuși la moșia Gherdana.

Léon Vidrașco.

De închiriat chiar de a-moie din strada Șevănele No. 45 mobilate sau nemobilate.

NICOLAE FLEVA.

